

Recensie: All of us ★★★★1/2****1/2

Cinema Cartoon s
zondag 12 januari 2020

foto © LumiÃre

Recensie:

Je kon een speld horen vallen toen de aftiteling van All of us begon in Cinema Cartoon's. De tragikomedie van Willem Wallyn die ook instond voor het verhaal, weet dan ook de gevoelige snaar te raken naar het einde toe. Toegegeven, ook wij hielden het niet droog.

In All of us komen vier kankerpatiënten samen in een praatgroep waar psychologe Els (Barbara Sarafian) net mee gestart is. Ze doet dat met de patiënten van Cédric, een arts waar ze in een echtscheidingsprocedure mee zit (rol van Wim Opbrouck) omdat ie een scheve schaats reed met een - 'fuck mijn chakra's' aldus Els - yogabitch (Anne-Laure Vandeputte) die hem nu als 'Ced' aanspreekt. Zowat alle verschillende manieren krijgen we te zien hoe mensen kunnen omgaan met hun ziekte.

Zo is er de autoverkoper Vincent die nog steeds doet alsof ie viriel en jong is (rol van Jan Hammenecker) maar wel prostaatkanker heeft en een kans op twee heeft dat die brachytherapie aanslaat. De cynische zakenvrouw en leukemiepatiënte Elisabeth/Lizzy (Joke Devynck) ligt dan weer overhoop met haar vader die haar wil weerhouden om naar La la land te gaan (lees: euthanasie plegen). Ze vertoont vluchtgedrag in haar heroïnegebruik. Daarnaast is er nog de actieve atheïst Philippe die in een zelfhulpgroep 17% meer kans ziet om langer te blijven leven met zijn ziekte zodat ie zijn zoontje die nog geboren moet worden nog kan vasthouden en om dat te bereiken plots gaat bidden (sterk neergezet door Bruno Vanden Broecke). En tenslotte is er de huisvrouw Cathy (rol van Maaïke Neuville) die haar borstkanker zo lang mogelijk verborgen wil houden voor haar gezin. Haar 15-jarige dochter die het resultaat was van passionele seks in een wagen, en genoemd is naar de Disneyfilm Mulan (rol van Ona-Lisa Van Haver) zal ze uiteindelijk wel inlichten. Maar vooral de jongste Gillan, die genoemd is naar de zanger van Deep Purple (knap debuut van de tienjarige Ellis De Beule, de tienerzoon van Jelle De Beule en Sylvia Van Driessche), wil ze daar niet mee opzadelen.

Gillan zal echter aantonen dat kinderen slimmer zijn, meer weten dan ze laten uitschijnen en de zaken veel beter aanvoelen dan je zou denken. Daarvoor roept ie ook Shitman (Dominique Van Malder) in zijn fantasie in het leven. Met stip is de scène waarin we De Beule met zijn Fristi in de ziekenhuisrefter zien zitten en Van Malder hem het slechte nieuws komt vertellen dat ie niets meer kan doen, en de daaropvolgende waarin we hem naast Maaïke in het ziekenhuisbed zien liggen een van de meest fantastische en emotionele die we sinds lang in een Vlaamse film zagen. Zeker in combinatie met de flash backbeelden van Cathy's zware bevalling van Gillan, die niet meteen op eigen houtje begon te ademen.

Ijzersterk is het scenario van All of us dus dat aantoont hoe moeilijk mensen het kunnen hebben met het slechte nieuws verwerken dat ze aan een levensbedreigende ziekte lijden en hun sterfelijkheid onder ogen moeten leren zien. Te gek wordt het helemaal wanneer de praatgroep na verloop van tijd even een zelfhulpgroep voor de psychologe zélf wordt waarin je merkt dat ze in een midlifecrisis zit. Devynck mag als Elisabeth/Lizzy vlijmscherp uit de hoek komen, het is eens iets anders dan de eerder brave sociaal geëngageerde (huis)moederrollen waarin we ze de laatste tijd zagen. Zo merkt haar personage fijntjes op dat er wel erg veel lege stoelen staan in de ruimte tijdens de eerste sessie en stelt ze dat die voor

patiënten waren die wellicht al dood zijn. Alleen al het feit dat Barbara's personage zich als 'life coach' voorstelt, heeft iets donker humoristisch. Wat sullig introduceert ze de praatstok, de klaagmuur, enz. waarna Elisabeth/Lizzy zich afvraagt wat er nog zal volgen: 'de groepsknuffel?' nadat ze al snel doorheeft dat Els niet al te veel (recente) ervaring kan voorleggen. Ze steekt dan ook niet zelden - terecht - de draak met holle 'therapeutische' zinnen als 'Je moet loslaten'.

Aan humor geen gebrek dus. Zo noteren we onder andere: 'Relaties zijn als eb en vloed en bij u is het nu laag water', komt Vince met een porseleinen hond af die de mascotte wordt van de groep en genoemd wordt naar zijn lief 'Poes' (Ella Leyers), wordt de verjaardag van Cathy gevierd en wordt voor haar 'Lang zal ze leven' gezongen wat wel erg ironisch overkomt, vraagt Cathy aan begrafenisondernemer Philippe die liever het woord 'uitvaartbegeleider' gebruikt of er afslag is voor toonzaalmodellen bij mahoniehouten doodskisten

Conclusie: de perfect uitgebalanceerde tragikomedie All of us toont hoe sterk Vlaamse film kan zijn. Een sterk script en een waanzinnige cast maakt van deze film van Willem Wallyn nu al een van onze favoriete Vlaamse prenten van 2020.

< Bert Hertogs >